

آینه

اخبار

دولت‌نیازمند جسارت است

حسین مرعشی؛ دولت حرکت‌های مثبتی در حوزه سیاست داخلی را آغاز کرده است. البته هنوز ورود قاطع و جدی به این حوزه نداشته، اما تغییر برخی رویکردها در ماه‌های اخیر جای امیدواری دارد و می‌تواند این‌گمانه را تقویت کند که دولت از حوزه سیاست خارجی قدری فارغ شده و حالا بیشتر به سیاست داخلی توجه می‌کند. من فکر می‌کنم خود آقای روحانی در قامت رئیس‌جمهوری کاملاً می‌داند کجا ایستاده و چه نیازهایی با چه اولویت‌هایی در سیاست داخلی وجود دارد. همین‌طور معتقدم می‌داند که چه آسیب‌هایی می‌تواند از این حوزه به کشور و دولت تحمیل شود. اما بر این باور هستم که دولت برای پرداختن به سیاست داخلی نیازمند جسارت بیشتری است؛ یعنی شناخت هست، اما جسارت هنوز به اندازه کافی به وجود نیامده. ما از خیلی چیزهای پرونده و مذاکرات هسته‌ای باید درس بگیریم و آن را در داخل بازتولید کنیم که یکی از آنها هم همین جسارت برای ورود به بحث‌های سنگینی است که می‌دانیم دیر یا زود باید تکلیف آنها را مشخص کنیم. ما گریزی از این نداریم که به این فرایند خودی و غیرخودی‌کردن نیروها با رویکرد سیاسی پایان دهیم و با فرایندی حقوقی و واقع‌بینانه رقابت خود را بی بگیریم.

کیم

فابیوس، تحریم، ایدز واینک فرش قرمز!

اکنون قرار است وزیر جنایت‌کار فرانسوی از فرش قرمز دولت عبور کرده و به پایتخت کشوری وارد شود که دست‌کم خون هزار شهروندش را بدون پرداخت حتی یک یورو غرامت، برای همیشه آلوده ساخته است. صحبت از کودکی است که زیر انگ ناخواسته ایدز بزرگ شد و هر روز زجرِ مضاعف محتمل شد بی‌آنکه امید به آینده‌ی متفاوت داشته باشد. اینجا پای انسان‌هایی در میان است که زندگی‌شان هرگز پس از آلودگی به ایدز و هپاتیت مثل قبل نشد و نهادهای مسئول نه‌تنها در نقش وکیل مدافع آنها در صحنه‌سازی جنایت‌کارانه فرانسوی ظاهر نشدند، بلکه در پیله بی‌عزت‌ی و بی‌اعتباری با مرگی حتمی تنهایشان گذاشتند. آیا قاتل عمر و جوانی و خوشبختی و شادی بیش از هزار ایرانی و خانواده‌های داغ‌دیده و مظلوم نباشسته استقلال است؟ آیا رسانه‌های زنجیره‌ای وطن‌شناسی که به افتخار ورود خون‌آشام پارسی، کلاه از سر برداشته‌اند، رویی برای نگرستن در چهره هم‌وطنان درکشیده و انکارشده خود دارند؟ با وزیری که بر سر فابیوس پرونده خون‌آلوده، متحد قدیمی لژ صهیون و شریک دزدان منافع ایرانی بر سر میز مذاکره، آب توبه می‌ریزد و با نیت‌خوانی تاریخی وی را رفیق قافله و پشتیبان از گرگ‌صفتی می‌خواند، چه کنیم! شاید هم غرامت پرونده خون‌های آلوده را هم در مذاکرات یکجا با دارایی‌های بلوکه‌شده ایران حساب‌و‌کتاب کرده‌اند و ما بی‌اطلاعم!

روز

روشنفکران پوپولیست

رحیم زیاده‌علی: اکنون گروه‌های مختلف اصلاح‌طلبی مدعی هستند مذاکرات هسته‌ای دولت برای استیفای حقوق ملت ایران و کم‌کردن فشار تحریم‌ها هم‌زمان با حفظ اقتدار علمی ایران دنبال می‌شود. البته تناقض ناشی از توام با تحقیر برخی از سوی این به اصطلاح روشنفکران که از قضا برخی از آنها سابقه مشاورت در دولت یازدهم را هم دارند، به این ختم نمی‌شود. چنان‌که محمود سریع‌القلم چندی پیش در مقاله‌ای با زیرسؤال‌بردن قفل و شعور مردم مدعی شد مخالفت با غرب در جامعه ما کمتر ریشه‌های فکری دارد، بلکه بیشتر جنبه‌های روحی و روانی دارد. او در جایی دیگر پوپولیسم را ویژگی برجسته در ایران معرفی کرده و با بیان اینکه تربیت عقلی در خانواده‌های ایرانی بسیار ضعیف است، گفته بود: صداسویما، می‌رود از یک یوفوریا می‌پرسد نظر شما درباره برنامه هسته‌ای چیست؟ یا یک راننده تاکسی که ۵ صبح تا ۱۲ شب باید در این خیابان‌ها بدود، سر چهارراه از او می‌پرسد که نظر شما درباره برنامه هسته‌ای چیست؟ او چه دانشی دارد که یک واکنش منطقی به این سؤال بدهد. حال اگر این دیدگاه‌های به اصطلاح روشنفکرانه جناب سریع‌القلم را در کنار پیشنهاد اخیر عباس عابدی، عضو سابق مشارکت که چندی پیش خواستار به‌رقراندم گذاشتن توافق وین (جمع‌پیش مذاکرات) شده بود، قرار بدیم، عمق این تناقضات روشنفکرانه بیشتر آشکار می‌شود.

آفتاب

جبهه پایداری‌ها دیگر به چه تریبونی نیاز دارند؟

احمد شیرزاد: امثال آقای حسینیان معلوم نیست دیگر به چه تریبونی احتیاج دارند و از خدا می‌خواهم که عمر طولانی بهشان بدهد تا سال‌های مدیدی از عمرشان را مثل ما زندگی کنند که واقعا حرف حسابی برای گفتن داشته باشند. اما تریبونی برای مطرح نمودنشان نداشته باشند و بهقلم، مشکل ایشان و سایر اعضای جبهه پایداری این است که حرف‌هایشان از تریبون‌های مختلف گفته می‌شود، اما مورد پذیرش واقع نمی‌شود وگرنه سخنانشان را به راحتی می‌گویند و خیلی هم صحبت می‌کنند و صدایشان هم خیلی بلند است.

سیاست

مرتضی مبلغ در گفت‌وگو با «شرق»:

اصلاحات باتحولات مقطعی به کما نمی‌رود

حامد طیبی در مراسم رونمایی از کتاب «اصلاحات و تحولات»

حامد طیبی

درباره مسیر طی‌شده در سال‌های حضور اصلاح‌طلبان در دولت، مجلس و پس از آن، سخن بسیار رفته است. در هشت سال دولت‌های نهم و دهم نیز با همه فرازوفوردها، این جریان سیاسی به شکل فعال در عرصه‌های مدنی، اجتماعی و فرهنگی حضور یافت و در سیاست هم هر کجا فرصتی پدید آمد، عاقبت‌طلبی نکرد. انتخابات ریاست‌جمهوری یازدهم و اجماع کم‌سابقه و حرکت کاملاً تشکیلاتی و منسجم این جریان سیاسی، باورمندی به درس‌آموزی آنان از برخی کاستی‌های گذشته را نداعی کرد و نتیجه آن، روی‌کارآمدن دولتی با شعارها و تصمیمات نزدیک به تفکر اصلاح‌طلبی بود. دولت روحانی هرچند تابلو رسمی اصلاح‌طلبی ندارد اما در بسیاری از امور، در تلاش برای اصلاح روش‌های نادرست گذشته است و اینجا درست نقطه اختلاف خود را نشان می‌دهد. به هرتقدیر در برخی زمینه‌ها، تفاوت دیدگاه‌هایی وجود دارد. درعین‌حال اصلاحات امری دانه‌ی و تدریجی و با سکون و انفعال بیگانه است. آیا سخن از «اعتدال» به مفهوم سکوت‌گذاشتن روندهای اصلاحی است. حالا پس از اعلام پذیرش برنامه جامع اقدام مشترک در وین و نزدیک‌شدن به انتخابات مجلس، مسائل سیاست داخلی پررنگ‌تر خواهد شد و اصلاح‌طلبان و اصلاح‌طلبی، حتماً یک پای ثابت مباحث آن است. همه اینها، موضوع گفت‌وگوی «شرق» با سیدمرتضی مبلغ است. معاون سیاسی وزارت کشور دولت اصلاحات، با تفکیک مسائل سیاست داخلی، به تبیین اصلاح‌طلبی در دوران حاضر پرداخت.

اقدامات نادرست دولت گذشته و جریان اصولگرا با وجود تبلیغات گسترده به سود آنها، یک شبه حاصل شده بود؟ اساساً انتخابات ۹۲، وجه هیجانی نداشت، چراکه هر دو شخصیت مورد حمایت اصلاح‌طلبان، براساس شیوه‌های هیجان‌انگیز برنامه‌ریزی نکرده بودند؛ بنابراین نمی‌توان شیوه رفتاری اکثریت جامعه را یک هیجان زودگذر نامید. مدت‌هاست جامعه ایران از این مسئله عبور کرده است. در آن هشت سال، لایه‌های زیرین اجتماع به‌نجو عمیق‌تری ضرورت اصلاحات را دریافتند و متوجه شدند اگر جامعه مدنی گسترش و تقویت پیدا نکند، دولت غیرمعتقد به فعالیت احزاب و جامعه مدنی چه آسپ‌های گسترده‌ای می‌تواند برجا بگذارد. این‌ آگاهی در سال‌های قبل از ۹۲، به واسطه فضای متفاوتی که در هر دو طرف ماجرا ایجاد شد، امکان بروز نیافت، اما در سال ۹۲، به طور گسترده و عظیمی شکل گرفت. در شرایطی که همه‌چیز به‌گونه‌ای ساماندهی‌شده بود که شرایط دیگری در انتخابات رقم بخورد، به نحو عجیبی تحولات سازنده و گسترده‌ای به‌وجود آمد.

کاموضوعی مطرح شده است که برخی جریان‌ات سیاسی علاقه‌مند هستند اعلام کنند وضعیت فعلی، همین‌طور باقی خواهند ماند و امکان اصلاح روندها وجود ندارد. نظر شما چیست؟

موضوع مهمی را مورد بحث قرار دادید که این‌روزها زیاد شنیده می‌شود. به نظر من پیرامون این گزاره باید سه امر را از هم تفکیک کرد که متأسفانه به‌نوعی با هم مخلوط شده‌اند. کسانی که می‌گویند شرایط همین است و باید خود را با آن تطبیق داد، نوعی انفعال خودخواسته را دنبال می‌کنند. در شرایط انفعالی هرگز تحولی رخ نمی‌دهد و این مسئولانه برخوردکردن و درصحنه‌ماندن رهبران سیاسی و مردم است که منتج به نتیجه می‌شود. مسئله دوم این‌ است که عمده اصلاح‌طلبان از خطاهای گذشته و جنبه‌های مثبت و منفی عملکرد خود در سال‌های گذشته، درس گرفته‌اند و به‌دنبال تقویت راه‌های صلاح و صواب هستند. این روش درستی است که باید تقویت شود. در دوران

اعتدال و یکی از مؤلفه‌ها و ویژگی‌های اصلاحات یعنی میانه‌روی اما حرکت دائم و پیوسته عنوان شد. چه نسبتی میان اصلاحات و روش دولت روحانی می‌توان برقرار کرد؟

پس از انتخابات، برخی محافل شناخته‌شده مقابل اصلاحات تلاش کردند اعتدال را به عنوان یک گفتمان جدید مقابل اصلاحات یا حداقل هم‌عرض آن تعریف کنند. در همان مقطع بحث شد که اعتدال یک روش است و حتی اگر گفتمان هم باشد یکی از خرده‌گفتمان‌های اصلاحات و از آموزه‌های مهم اصلاح‌طلبی است. مردم وقتی از تندروی و بی‌منطقی دوران احمدی‌نژاد خسته شده بودند، منزلت آرمان‌های اصلاح‌طلبی را بیشتر درک کردند. یکی از وجوه ضروری اصلاح‌طلبی، تدبیر و حرکت تدریجی و گام‌به‌گام است که با توجه به ضرورت‌های اجتماعی امروز، برجسته‌تر شده است. اصلاح‌طلبی در یک جناح و حزب متراکم نیست، بله، ما شخصیت‌های

بزرگ و ملی اصلاح‌طلب داریم، اما فراموش نکنیم این خواسته تاریخی قبل از ۷۶ وجود داشت و بعد از آن هم وجود دارد. در هر زمانی با وجوه برجسته متناسب با اقتضات آن مقطع، خود را نشان می‌دهد. اصلاح‌طلبان امروز حمایت جدی از دولت دارند؛ چراکه دولت یازدهم برخاسته از عملکرد آنهاست. روحانی به دلیل شعارهای اصلاح‌طلبانه‌ای که داد توانست رای گسترده‌ای پیدا کند و البته مردم، همسویی او با رهبران اصلاحات را باور دارند.

کامچگونه این باور را اثبات می‌کنید؟

یادمان نرفته در همان انتخابات سال ۹۲، برخی تندروها چه شعارهای دهان‌پرکنی دادند و احمدی‌نژاد در سال ۸۴، بسیار بیش و پیش از آنان از این نوع شعارهای فریبنده استفاده کرد؛ اما مردم آگاه هستند و افراد راست‌گو و صادق را می‌شناسند. آنها در رهبران اصلاحات ایمان دارند و این سرمایه بزرگ اصلاح‌طلبی در ایران است.

کامی‌دانیم درنظرنگرفتن حساسیت‌ها می‌تواند، تندروی علیه اصلاحات را ممکن و مقبول کند. حرکت در چنین فضای دشسواری برای پیشبرد اصلاحات، اساساً دشنی است یا صرفاً یک مدل ذهنی است که ارائه می‌شود؟
بله، مسلم است که شدنی است. البته کار بسیار سختی است و راه پرستغلاخ و پردست‌اندازی به‌شمار می‌رود. کسانی که در این مسیر گام می‌گذارند، یعنی کنشگران اصلاح‌طلب باید با راه‌ورسم راه‌رفتن در این راه سخت آشنا باشند. اگر چنین باشند طبیعی است به گونه‌ای عمل می‌کنند که نتیجه بهتری بدهد، اگر نه هر خطایی می‌تواند بهانه به دست جریسان ضد اصلاحات بدهد تا مقابل آن بایستند. امروز در رفتارهای فرهنگی، همه اصحاب هنر و فرهنگ سعی می‌کنند با تأکید بر قانون و مقابله با تندروی و برخورد‌های سلیقه‌ای پیش بروند. اگران برخی فیلم‌ها با تأکید بر همین ظرفیت، امکان‌پذیر شده است. تجارب سال‌های گذشته نشان می‌دهد عقلانیت و تدبیر براساس مصالح عمومی، روش عملکردی اکثریت اصلاح‌طلبان است و همچنان در همین مسیر در حال حرکت هستند. گروه‌هایی موفق‌تر بوده و کسانی ممکن است از این غافله عقب‌تر باشند یا برخی اشتباهات را تکرار کنند، اما به نظر میانگین حرکت، رو به جلوس‌ت ضمن اینکه «خود اصلاح‌گری» هم درون خود اصلاحات به رسمیت شناخته شده است.

کامبرای ادامه این مسیر، مصداقی هم دارید؟

اصلاحات و علاقه مردم به اصلاح روش‌های نادرست، پس از خرداد ۹۲ هم ادامه داشته است؛ برای نمونه محال بود موضوع مذاکرات هسته‌ای با این مخالفت‌های جدی‌ای که پیرامون روش اصلاحی دکتر ظریف و تیم جدید مذاکره‌کننده وجود داشت، بی‌پشتوانه و خواست عمومی امکان به‌ثمررسیدن پیدا کند. فقط سعی‌وچند دیپلمات و کارشناس ما نبودند که مذاکره می‌کردند و رئیس‌جمهور هم تنها حامی آنها نبود؛ بلکه پشتوانه عظیم جامعه مدنی ایران همراه آنان بود. طرف‌های مقابل هر روز در شبکه‌های اجتماعی، واکنش‌های کاربران ایرانی را می‌دیدند. اگر در ظاهر امر، مطالبات اصلاح‌طلبانه در مقطعی به اغما می‌رود و نمود عینی ندارد، اما در لایه‌های زیرین در حال ریشه‌دواندن است، چون جامعه ایران به‌طور تاریخی خواهان اصلاحات است و این خواسته بنیادین، با تحولات مقطعی به کما نمی‌رود.

آینه دیروز

۹ سال پیش درچین روزی

اعتبار

- احمدی‌نژاد در تاجیکستان: هشار می‌دهم مناقشه لبنان و اسرائیل می‌تواند به جنگ گسترده در خاورمیانه منجر شود
- نیازاف بدون کت از احمدی‌نژاد استقلال کرد
- سفارهرندی: عملکرد حزب مشارکت باعث ندادن مجوز روزنامه به این حزب است
- موضوع هزینه‌های بدون سند در زمان شهردار سابق به صحن علنی مجلس ارجاع شد- هزینه فاقد سند ۳۰۰ میلیارد تومان توسط شهرداری تهران در سال‌های ۸۲ و ۸۳ و برگزاری جشن‌های پیروزی محمود احمدی‌نژاد در انتخابات نهمین دوره ریاست‌جمهوری با هزینه این نهاد در صحن علنی مجلس شورای اسلامی بررسی می‌شود
- ارژنیس دولت اصلاحات: در نامه‌ای به شخصیت‌های برجسته جهان: از اجرای طرح خطرناک اسرائیل و آمریکا در منطقه جلوه‌گیری کنید

جمهوری اسلامی

- آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی در دیدار ابراهیم جعفری: آمریکا به دنبال حذف اسلام سیاسی از منطقه است
- با حضور رؤسای جمهوری ایران و تاجیکستان؛ بهره‌برداری از توتل انزاب تاجیکستان آغاز شد
- قائم‌مقام دبیر شورای عالی امنیت ملی کشور: جمهوری اسلامی ایران بسته پیشنهادی گروه ۵+۱ را بررسی کرده و برای مذاکره آماده است
- جوان ۱۸ساله کرمانی مدال طلای المپیاد جهانی ریاضی را از آن خود کرد
- ۱۲ مرداد برگزاری اجلاس سه‌جانبه ایران، هند و پاکستان بر سر قیمت گاز
- بوش و مالکی اجرای طرح جدید امنیتی در عراق را اعلام کردند
- معاون شرکت مترو توقف فروش بلیت‌های ۷۵تومانی را تکذیب کرد

سازمانت

- محسن رضایی در دفتر حزب‌الله در تهران: حزب‌الله ضربه بایسته را به اسرائیل زده است
- برخورد دو قطار مترو در تهران، ۱۸ مجروح برجای گذاشت
- وزیر رفاه اعلام کرد: خط فقر شهری ۱۶۰هزار؛ روستایی ۱۱۳هزار تومان
- تمدن (عضو هیأت‌رئیس کمیسیون برنامه و بودجه) خبر داد: واریز ماهانه ۲ میلیارد دلار به حساب ذخیره ارزی تا پایان سال
- احمد شیلانی از فرماندهان نظامی حزب‌الله اعلام کرد: «بنت جبیل» گورستان نظامیان صهیونیست- آماده‌باش کامل در تل‌آویو و نتانیا- امیل لحود: سراسر جهان عرب معتقدند حزب‌الله عزت و افتخار عرب را حفظ کرده است
- سیدحسن نصرالله: جنگ را به آن سوی حیفاً می‌کشیم
- حدادعادل در پیامی به رؤسای مجالس کشورهای جهان: شهادی بی‌تحرکت و ناظری بی‌طرف نباشیم

اقتصاد

- هم‌زمان با نبرد تن‌به‌تن در بنت جبیل: نصرالله: موشک‌های مقاومت از حیفاً می‌گذرد
- اعتراض ۱۲۵نماینده به شیوه بیان تذکرات- ۱۲۵تن نمایندگان طی نامه‌ای به رئیس مجلس نسبت به عدم‌اجازه طرح تذکرات آیین‌نامه‌ای مجلس اعتراض کردند
- بانک مرکزی اعلام کرد: اوج فرار سرمایه در سال ۸۴
- نامه هاشمی به ملک عبدالله [پادشاه عربستان] برای حمایت از مردم لبنان
- روسیه تحریم‌های گروستان را افزایش می‌دهد
- آمریکا خواستار بازگشت ایران به مذاکرات هسته‌ای شد
- وام ۱۰میلیون تومانی مسکن ۳ ماه تمدید شد
- عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس خبر داد: رد لایحه پرداخت ۳،۵میلیارد دلاری از حساب ذخیره ارزی
- ۲۰۰ هزار صهیونیست خواستار ترک فلسطین اشغالی شده‌اند
- معاون وزیر نفت: اگر سهمیه‌بندی بنزین به تأخیر بیفتد واردات می‌کنیم
- معاون وزیر نیرو خبر داد: اختصاص ۱۵۰۰ میلیارد ریال برای طرح‌های تأمین آب خوزستان
- از شهرویروماه به اجرا درمی‌آید: گشت‌های نامحسوس و آشکار، رفت‌وآمد خودروها را در بزرگراه‌های استان اصفهان کنترل می‌کنند

کیم

- واشنگتن‌تایمز گزارش داد: نبرد لبنان به نفع ایران تمام خواهد شد
- با پایان سال جاری، موجودی حساب ذخیره ارزی به ۱۰ میلیارد دلار می‌رسد
- پیشنهاده رئیس‌جمهور برای راه‌اندازی شبکه تلویزیونی مشترک با تاجیکستان و افغانستان
- باوجود فشار آمریکا، ژاین اجرای طرح توسعه میدان نفتی آزادگان را بر مهده گرفت
- پیونگیانگ: مقاومت علیه آمریکا تا پای جان ادامه می‌یابد

ادامه از صفحه اول

اما و اگرهای توسعه کشت گلخانه‌ای

را همچون شطرنج‌بازی ماهر موردتوجه قرار داد. در دوساله اخیر تأکید و حمایت از توسعه شهرک‌های گلخانه‌ای و البته این بار با هدف کاهش مصرف آب از زمره فوریت‌های وزارت جهاد کشاورزی بوده و کم‌ا‌کان است. آیا بایستی به برنامه‌ریزان و مجریان این اولویت همسویی با بازدارندگی از این روند را توصیه کرد؟ به‌طور قطع آینده اجتناب‌ناپذیر کم‌آب کشورمان در راستای تولید محصولات بهاره و تابستانه در قالب کشت گلخانه‌ای خواهد بود، اما اگر با بررسی‌های تک‌پارامتری و بدون نگاه به پیامدهای زنجیره‌ای آن به این توسعه بپردازیم، بر سرنوشت شهرک‌های گلخانه‌ای همان خواهد رفت که در شهر دهل‌ی یا زابل رخ داد. از نکات محوری پیشنهادی می‌تواند توسعه در عرصه پایاب سدها (و نه منابع زیرزمینی) و پاسخ‌گوشدن قانونی و قضائی مشاوران و حتی مجریانی باشد که

تحلیل‌های همه‌جانبه در این‌باره نداشته‌اند. اما مهم‌ترین نکته بررسی نیازهای مصرف داخلی و امکان صادرات پایدار تولیدات مختلف این گلخانه‌ها و اطمینان از جایگزینی آنها با زراعت‌های مزرعه‌ای و گسترده است. اگر برآورد دقیق صورت نگیرد، همگان از نتایج این زیان خواهند دید؛ هم‌کانی که تولید می‌کنند و نیز منابع اعطای تسهیلات (در حقیقت دولت و منافع ملی). بی‌کاران بیشتری که از کشت و کار گلخانه‌ای خاطرات تلخی داشته‌اند و سرانجام محصولات انباشت‌شده بی‌خریداری که وزارت جهاد کشاورزی ناگزیر با آن درگیر خواهد شد. کشور همسایه ما (ترکیه) از نظر تولیدات گلخانه‌ای به‌عنوان کشوری توسعه‌یافته تلقی می‌شود. چه خوب بود اگر تنها با هدف دریافت سیستم و فناوری‌های به‌کارگرفته آنان گذری آموزشی به آن خطه می‌داشتیم.